

ת"פ (באר שבע) 8832-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' טוהר בן שמחון - לא בעניינו

ת"פ (באר-שבע) 8832-10-23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' טוהר בן שמחון - לא בעניינו ואח'שלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 8832-10-23
ת"פ (באר-שבע) 19094-08-22
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

1. טוהר בן שמחון - לא בעניינו

2. שי כהן (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר-שבע

[29.09.2024]

כבוד השופט יריב בן דוד

ע"י ב"כ עוה"ד אשרף שחאדה

גזר דין

נאשם 2

רקע

1. נאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על פי הודאתם ביום 17.3.24 בכתב אישום מתוקן במסגרת ת"פ 8832-10-23.

ביום 26.3.24 צירף נאשם 2 (להלן: "הנאשם") את ת.פ. 19094-08-22 בו הורשע על פי הודאתו.

להלן תמצית שני כתבי האישום בהם הודה והורשע הנאשם:

א. כתב אישום מתוקן - ת"פ 8832-10-23 (להלן: "התיק העיקרי או תיק התפרצות")

הנאשם הורשע בביצוע עבירות התפרצות לבית מגורים בצוותא והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירות לפי סעיפים

406(ב) ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 3.10.23 בסמוך לשעה 11:00, התפרצו הנאשמים בצוותא לדירת גן בבאר-שבע

(להלן: "הדירה"), בכך שהרימו תריס גלילה בחדר הסלון, החדירו חפץ חד במסגרת הוויטרנה ופתחו אותה.

במעמד זה, הגיעו לדירה שני בלשים. אחד מהם תפס את נאשם 1 בתוך המטבח כשבכיסו כסף מזומן בסך ₪ 145.70

ומשקפת שחורה, אשר שייכים לבעלת הדירה.

בנסיבות אלו, יצא הנאשם מאחד מחדרי השינה בבית ורץ לכיוון הגינה, חרף קריאות הבלש - "עצור משטרה", השליך

לעבר הבלש כיסא פלסטיק וניסה לטפס על הקיר במטרה להימלט, והכל תוך ניסיון הרחקתו של הבלש ממנו

באמצעות הידיים ובעיטות ברגליים.

ב. כתב אישום מתוקן - ת"פ 19094-08-22 (להלן: "התיק המצורף")

הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה, תקיפה סתם ואיומים, עבירות לפי סעיפים 379, 384 ו-192 לחוק העונשין. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 11.3.21 בסמוך לשעה 12:52, נכנס הנאשם לסופר "אושר עד" בקריית ביאליק (להלן: "הסופר") ביחד עם אישה אלמונית (להלן: "האחרת"), כאשר כל אחד מהם מצויד בעגלות הסופר ושקיות שאינן שייכות לסופר.

לאחר שהנאשם והאחרת העמיסו לעגלותיהם מוצרים שונים מהסופר והגיעו לקו הקופות, החלה האחרת בביצוע התשלום עבור המוצרים שבעגלתה ואילו הנאשם ניגש לעגלתה והחל לערבב בין המוצרים עליהם שילמה האחרת לבין המוצרים בעגלתו - עליהם לא שילם - והשניים פנו ליציאה מהסופר.

בסמוך לעיל, ניגש לשניים קצין הביטחון של הסופר (להלן: "המאבטח"), הזדהה בפניהם וביקש שיתלוו אליו. או אז, גידף הנאשם את המאבטח ואיים עליו באומרו: "עוד מילה אני אדקור אותך בעין", תוך שהניח את ידו על כיס מכנסיו, כאומרו לשלוף מתוכו דבר מה. לאחר מכן, דחף הנאשם בחוזקה את המאבטח באמצעות ידיו ועזב את המקום, חרף פניית המאבטח לנאשם כי ימתין להגעת המשטרה.

תסקיר שירות המבחן

2. ביום 16.5.24 הוגש תסקיר שירות המבחן ("התסקיר"), במסגרתו לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית, והמליץ על ענישה מוחשית.

על פי נתוני התסקיר, הנאשם גרוש בן 52 ואב ל-5 ילדים. עובר למעצרו התגורר בדיר ציבורי ביוקנעם עם משפחתו והתקיים מקצבת נכות.

הנאשם מסר כי החל לצרוך קנביס בגיל 10, ובהמשך התנסה גם בקוקאין. בגיל 17, החל להשתמש בהרואין. נמסר כי כשני עשורים לפני כן, בוצע ניסיון שילוב הנאשם בקהילה טיפולית, אך עקב קשייו להימנע משימוש בסמי רחוב, החל הנאשם בטיפול תרופתי בתחליף סם "סאבוטקס", אותו נוטל גם היום.

במאי 2023 שולב הנאשם בין היתר בתוכנית של בית-המשפט הקהילתי, ברם במהלך שילובו בתוכנית זו, ביצע את העבירות בתיק העיקרי.

ביחס לתיק העיקרי, הנאשם הודה בביצוע העבירות ומסר כי המניע לביצוען היה חובותיו. עם זאת, הנאשם האשים את שותפיו, אשר לדבריו, הובילוהו לבצע את העבירה.

ביחס לתיק המצורף, מסר הנאשם כי ביצע את המיוחס לו על רקע משבר כלכלי, במהלך "תקופת הקורונה". נמסר במסגרת התסקיר כי הנאשם נותן לגיטימציה למעבר על החוק ומחזיק בדפוסי חשיבה עברייניים מופנמים. שירות המבחן התרשם מעמדה קורבנית וקושי בנטילת אחריות.

גורמי סיכון לעבריינות: חשיפת הנאשם לסמים מגיל צעיר ופעילותו העבריינית ארוכת השנים; מצב כלכלי דחוק אשר נתפס כמניע ונותן לנאשם לגיטימציה לבצע עבירות רכוש; אי הצלחת הנאשם במסגרת התוכנית של בית-המשפט הקהילתי אשר לא היה בה כדי לעצרו מביצוע עבירות; היעדר יעילותן של סנקציות עונשיות קודמות; התקרבות מצד הנאשם, אשר מתקשה לערוך התבוננות פנימית.

גורמי סיכוי לשיקום: קשריו החיוביים של הנאשם עם ילדיו, ומשפחתו המהווה עבורו גורם תמיכה.

בשל האמור, הומלץ על ענישה מוחשית אשר תרתיע הנאשם.

טיעונים לעונש

3. בדיון שנערך ביום 7.7.24, הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם (ת/1); פרוטוקול גזר דין במסגרת ת"פ (מח' נצרת) 4780-06-17 (ת/2); וטיעונים בכתב (ת/3). ב"כ הנאשם העיד את אחותו של הנאשם, הגב' מרלן שמש (להלן: "האחות") והגיש טיעונים בכתב (נ/1). בעדותה, מסרה האחות כי חזרה לקשר עם הנאשם לאחר ניתוק ממושך ואף חיפשה עבורו קהילה טיפולית מתאימה, וכן כי היא, אחיה ואמו מעוניינים להחזירו לדרך הישר ולמצוא לו מקום עבודה.

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כדלהלן:

א. בתיק העיקרי הפנתה ב"כ המאשימה לערכים הבאים: זכות האדם להגנה על קניינו ושמירה על בטחונו, פרטיותו ורכושו של אדם; הגנה על ביטחונו וכבודם של גורמי אכיפת החוק, פגיעה בסדר הציבורי ופגיעה בעיקרון שלטון החוק.

המאשימה עמדה על נסיבות לחומרה הכרוכות בביצוע העבירה בצוותא חדא עם נאשם 1, תוך תכנון מקדים ושימוש בכלי עזר.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש אשר נע בין 14 לבין 26 חודשי מאסר בפועל.

ב. בתיק הגניבה מהסופר, הפנתה ב"כ המאשימה לערכים כאמור בסעיף א'.

ב"כ המאשימה טענה כי בנסיבות המקרה הפגין הנאשם תחכום מסוים בכך שערבב המוצרים שביקש לגנוב עם מוצרים עליהם שילמה האחרת וכן הפגין תעוזה רבה עת בה איים על המאבטח ודחף אותו.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש אשר נע בין 9 לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עצמן, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 6 הרשעות קודמות ומאסר מותנה בר הפעלה, אשר לא היה בו להרתיע הנאשם.

חומרה מיוחדת ייחסה ב"כ המאשימה לכך שהעבירות בתיק העיקרי בוצעו עת בה שולב הנאשם בבית-המשפט הקהילתי.

ב"כ המאשימה טענה לענישה בשליש העליון של כל מתחם בנפרד ולצבירת העונשים, לצד הפעלת מאסר מותנה במצטבר והטלת רכיבי ענישה בדמות מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי למתלוננים.

5. ב"כ הנאשם טען כי בסופו של יום לא נגנב דבר בשני התיקים.

ב"כ הנאשם טען כי בתיק המצורף, הנאשם גנב מוצרי מזון על רקע מצב כלכלי קשה.

ב"כ הנאשם טען כי לא קדם לביצוע העבירות תכנון, הן לא בוצעו תוך תחכום, וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה/בינונית.

לשיטת ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש מאוחד לשני התיקים - מתחם עונש כולל הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר.

- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מעוניין בטיפול וחזרה למוטב והפנה לעדות האחות אשר הגישה מסמכים לקהילות טיפוליות. נטען בהקשר זה כי קיים קושי של מכורים לצאת ממעגל ההתמכרות, ובהקשר זה יש לשקול את מאמציו הרבים של הנאשם לעבור תהליכי גמילה.
- ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שעולות מהתסקיר, וציין כי הנאשם נטל אחריות מלאה על המיוחס לו בעצם הודאתו בתיקים, אשר לצידה חיסכון בזמן שיפוטי יקר.
- ב"כ הנאשם עתר להפעלת עונש המאסר על תנאי בחופף לעונש המאסר.
- אשר לענישה בתוך מתחם העונש, עתר ב"כ הנאשם למקם את העונש "ברף התחתון אמצעי" לו עתר.
6. כל צד הפנה לפסיקה התומכת לשיטתו בעתירתו העונשית.
7. בדבריו האחרונים מסר הנאשם:
- "קודם כל אני רוצה להגיד שאני לא מנסה להצטדק על מה שעשיתי ואני יודע שחטאתי ואני מצטער על הדברים האלו. אני חושב שהגעתי לגיל שזה נמאס עליי, גיל 53 עם חמישה ילדים ואין לי יותר לאן ללכת. אמא שלי במצב קשה והמצב המשפחתי לא טוב ואני משקר לילדים שלי שאני בחו"ל. הילד הקטן אמר לי אני מרגיש בודד שאתה לא איתנו במלחמה בבית ומה שקורה במדינה אני לא נמצא עם הילדים שלי. אני כל מקרה אחרי שאני אצא מפה אני הולך לקהילה שתעזור לי. אני רוצה גם לעבוד עם נוער בסיכון ולתת להם מה שאני יודע כי אני היום רואה את כל הנוער בבית הסוהר ואת עצמי מתי שאני נעצרתי בגיל 18, 19 והיום אני בן 53 ואני רואה איך החיים יהרסו להם בהמשך. אני מבקש מבית המשפט להתחשב בי ואני רוצה לבנות את הקשר עם המשפחה שלי בחזרה ולהיות מלוכד עם הילדים שלי בבית. אני מתחרט על כל מה שעשיתי."
- מתחם העונש ההולם
8. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
- עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
9. בענייננו, שני כתבי אישום אשר בכל אחד מהם מתואר אירוע פלילי נפרד. מדובר בעבירות שונות אשר התבצעו בפער זמנים ניכר אלו מאלו, ובמתלוננים שונים הנמצאים באזורים גאוגרפיים שונים. בשים לב לאלו, ועל פי מבחני העזר שהותוו בפסיקה (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)), מדובר בשני אירועים פליליים שונים אשר יש לקבוע בעניינם מתחמים עונשיים נפרדים.
10. בשים לב לאמור, גזר הדין יתייחס לשני אירועים שונים, ולכל אירוע ייקבע מתחם עונש הולם נפרד (ר' סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

התיק העיקרי - תיק ההתפרצות

11. הערכים החברתיים המוגנים המרכזיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות האדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, הגנה על שלומו ושלמות גופו, שמירה על קניינו של הציבור וזכותו לפרטיות בביתו-מבצרו. נוכח עבירת ההפרעה לשוט, נפגעו גם ערכי שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי.

12. מסקירת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של התפרצות לבתי מגורים, בנסיבות דומות, מתקבלת תמונת הפסיקה הנוהגת הבאה:

א. רע"פ 8399/15 אליאב קדוש נ' מדינת ישראל (נבו 19.05.2016)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות לדירת מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. בית-משפט השלום אימץ את המתחם לו עתרה המאשימה: בין 12 ל-36 חודשי מאסר ונוכח שלל נסיבות מקלות, גזר את דינו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר במתחם המשקף כראוי את המדיניות בנסיבות המקרה. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ב. רע"פ 3565/20 צביקה לביא נ' מדינת ישראל (נבו 14.06.2020)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות התפרצות לבית במגורים; סיוע להתפרצות לבית מגורים; קשירת קשר לעשות פשע; והחזקת כלי פריצה. במסגרת אירוע הסיוע, הסיע הנאשם את שותפיו לדירת מגורים והמתין להם בחוץ בזמן שהשותפים פרצו לבית וגנבו ממנו תכשיטים. באירוע הפריצה, הנאשם התפרץ בעצמו לדירה וגנב עם השותפים מחשב נייד וכסף מזומן. נקבע מתחם נפרד לעבירת הסיוע, הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ומתחם נפרד לעבירה המושלמת - בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בשל שיקולי שיקום, נגזר על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם ל-14 חודשי מאסר. הערעור נדחה בדעת רוב וכן נדחתה בקשת הרשות לערעור.

ג. רע"פ 326/23 עודה אבו עסא נ' מדינת ישראל (נבו 11.01.2023)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות התפרצות לבית מגורים וגניבה, בכך שפתח חלון הזזה של מרפסת, נכנס לבית וגנב מתוכו רכוש רב. המתחם שנקבע נע בין 10 ל-22 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר. הן הערעור והן בקשת רשות הערעור נדחו.

ד. עפ"ג 27076-08-15 ראובן נ' מדינת ישראל (לא פורסם 18.11.15)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת התפרצות לדירת מגורים וגניבה, בכך שהגיע בשעות בוקר, נקש על דלתם של המתלוננים ומשלא היה מענה, נכנס לבית באמצעות פתיחת חלון, וגנב מתוכו צמיד עשוי זהב וכסף מזומן בסך 1,745 ₪. המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר. בשל עבר פלילי מכביד ביותר בגין עבירות רכוש, הגם שמדובר בנאשם בן 21 בלבד, נדון הלה ל-18 חודשי מאסר והופעלו 5 מאסרים מותנים מתוך 5 תיקים שונים (סה"כ נדון ל-33 חודשי מאסר). ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

- ה. ת"פ (שלום ב"ש) 38307-06-18 מדינת ישראל נ' ליאור פרינצל (נבו 17.04.2023)
נאשם 2 צירף שלושה תיקים והורשע בתיק העיקרי (בצוותא עם נאשם 1) בעבירות התפרצות למגורים וגניבה, כניסה למגורים וגניבה וכן עבירת גניבה נפרדת, בכך שהשניים פרצו במהלך לילה לדירת מגורים וגנבו משם ציוד אלקטרוני וארנק. בהמשך הלילה, נכנסו השניים לדירת מגורים אחרת וגנבו משם מחשב נייד וטלפון נייד, ובהמשך הלילה, גנבו השניים מפתחות רכב. הרכוש הגנוב הוחזר. המתחם שנקבע נע בין 20 ל-40 חודשי מאסר. בסופו של יום, בשל שיקולי שיקום משמעותי, נגזרו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.
- ו. ת"פ (שלום אילת) 16414-03-20 מדינת ישראל נ' אודי ביטון (נבו 4.3.2021)
הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות התפרצות למגורים, גניבה והסגת גבול. המתחם שנקבע נע בין 14 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 20 חודשי מאסר והופעלו עוד 12 חודשי מאסר מותנה כשמחציתם בחופף (סה"כ 26 חודשי מאסר).
- ז. ת"פ (שלום ב"ש) 55153-11-22 מדינת ישראל נ' דדון (נבו 7.8.2023)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום. בכתב האישום המוביל, הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה ונטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום, בכך שנכנס לדירה תוך שימוש במפתחות שהיו בארון חשמל, גנב תיק גב והשתמש בכרטיס אשראי שהיה בו. המתחם שנקבע לכתב אישום זה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.
13. אשר למדיניות הענישה בעבירות של הפרעה לשוטר, ר' למשל:
- א. עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 יוסי חדידה נ' מדינת ישראל (נבו 08.12.2015)
הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר ואיומים, שהתבטאו באי היענות להוראת שוטר לעצור רכב בו נהג הנאשם ובהודעה לשוטר, כי "ישלם על מעשיו". המתחם הכולל לשתי העבירות נקבע בין מאסר מותנה ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. בשים לב להיעדר עבר פלילי ותסקיר הממליץ על אי-הרשעה, התמקד הדיון בסוגית הרשעתו של הנאשם. הערכאה הדיונית החליטה להרשיעו ולגזור עליו 4 חודשי מאסר מותנה, ובית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור הנאשם וגמר דינו באי-הרשעה.
- ב. ת"פ (שלום ב"ש) 23764-08-12 מדינת ישראל נ' איצחייק (נבו, 18.12.2019)
הנאשם הורשע בעבירות הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור, בכך שהגיע לתחנת משטרה והפריע לשוטרים במהלך חקירתו ועלב בהם. מתחם העונש שנקבע הוא בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות. בשים לב להיעדר עבר פלילי, פגיעה קונקרטית ומוחשית והמלצת שירות מבחן, דינו של הנאשם הסתיים באי-הרשעה.
- ג. ת"פ (שלום ב"ש) 20277-09-18 מדינת ישראל נ' אמיר אל עוברא (28.4.2021)

- נאשם (1) הורשע בביצוע עבירות הפרעה לשוטר והתנגדות למעצר, בכך שסירב לספק לשוטר מספר ת"ז, סירב להתלוות עם השוטר בהיותו מעוכב לצורכי זיהוי, ומשביקש השוטר לעצרו, הנאשם השתחרר מתפיסת השוטר בחולצתו ונמלט מהמקום ברגל. מתחם העונש שנקבע לשתי העבירות הוא בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט חרג ממתחם הענישה מטעמי שיקום וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי.
14. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
15. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
התכנון שקדם לביצוע העבירה: ברי כי קדם לביצוע עבירת ההתפרצות לבית המגורים תכנון הכרוך בבחירת יעד ההתפרצות, הצטיידות בכלי עזר לפריצה וחבירה לאחר בביצוע בצוותא.
- הנזק שנגרם מביצוע העבירה: הנזק הרכושי במקרה זה מצומצם שכן בסופו של יום הנאשמים נתפסו בכף. עם זאת, לצד המעשים נזק של פגיעה בפרטיות ותחושת ביטחונם של דיירי הבית -הנאשמים חדרו לביתם מבצרם של בעלי הדירה ללא רשותם ובעצם מעשה זה פגעו בפרטיותם ובתחושת ביטחונם, הגם שאלו לא נכחו פיזית בדירה בעת ההתפרצות.
- הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה: כל התפרצות למקום מגורים טומנת בחובה אפשרות של היתקלות בלתי צפויה בבעלים, או מי מטעמו, העלולה להסלים לאירוע אלימות או "רק" לגרום לנוכחים בדירה לבהלה וחרדה משמעותיים.
- הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: כפי שעולה מהתסקיר, הסיבה לביצוע העבירות היא הפקת רווח כלכלי בשל חובותיו של הנאשם.
- בהתאם לאמור, סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני, וכי על מתחם העונש לנוע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.
- התיק המצורף
16. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם בביצוע עבירת הגניבה הינם קניינו של הפרט, ותחושת ביטחונו. בשים לב לעבירות האלימות, פגע הנאשם גם בריבונות האדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי.
17. מטבע הדברים, עבירות רכוש אשר כוללות גם רכיבים של אלימות מקבלות בדרך כלל תצורה של עבירת שוד, ומשכך, קיים קושי במציאת מצבים דומים לשילוב הנדון בפני. ר' מדיניות ענישה בעבירות תקיפה סתם ואיומים במקרים 'קלים' יחסית:
- א. רע"פ 4265/15 רפאל דדון נ' מדינת ישראל (נבו 22.6.2015)
- הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם ואיומים, בכך שלאחר שהתבקש לעזוב פאב בו שהה, איים על בעל המקום, אחז בצווארון חולצתו ואז דחף אותו בידיו. המתחם שנקבע נע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. בשל אי התאמה לעבודות שירות, נדון הנאשם ל-4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריש בשל קיומו של עבר פלילי מכביד.
- ב. ת"פ (שלום ב"ש) 1390-03-20 מדינת ישראל נ' מרדכי קוטוב (נבו 14.12.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה סתם ואיומים, בכך שלאחר שהתבקש על ידי מאבטח לעצור רכבו ולהמתין, המשיך בנסיעתו קילל ודחף את המאבטח, ולאחר שהגיעה מאבטחת נוספת והשניים השתלטו על הנאשם, איים על חיי המאבטח. המתחם שנקבע נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר. משלא התבקש ריצוי העונש בעבודות שירות, ובשל קיומו של עבר פלילי, נדון ל-4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 13450-02-23 מדינת ישראל נ' אימאן קיעאן (נבו 30.1.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה סתם ואיומים, בכך שדחף בצווארו של מאבטח מרכול, הכה עם ידו בפניו ואיים עליו. המתחם שנקבע נע בין ענישה צופה פני עתיד ועד 9 חודשי מאסר. בשל שלל נסיבות מקלות, נדון הנאשם למאסר מותנה.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 62786-08-21 מדינת ישראל נ' אבנר ביטון (נבו 21.02.2024)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, לאחר שסורב בהנפקת תרופה הדורשת אישור, איים תוך גידופים על חייו של רוקח. המתחם שנקבע נע ממאסר קצר של חודש אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. חרף קיומו של עבר פלילי מכביד רלוונטי, בשל שלל שיקולים לקולה, נדון הנאשם ל-3 חודשי עבודות שירות.

18. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גניבה בשווי חפצים שאיננו רב, ר' למשל:

א. רע"פ 8016/22 נדב מקס אל גאוז נ' מדינת ישראל (נבו 24.11.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבת מכשיר טלפון נייד אשר נשכח על גבי דלפק בבית-חולים. המתחם שנקבע נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשל מצב רפואי ונסיבות אישיות מורכבות נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. הן הערעור והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ב. ע"פ 4358/22 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 26.12.2023)

לאחר ניהול הליך הוכחות, הורשע הנאשם בביצוע עבירת גניבה. ובשל זיכוי מעבירת שוד, נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר ובנוסף להם, הופעלו עוד 4 חודשי מאסר מותנה באופן מצטבר. בערעורו לבית-המשפט העליון, נקבע כי הגם שעונשו של הנאשם נמצא על הרף הגבוה, אין מקום להתערבות נוכח עברו הפלילי.

ג. ת"פ (שלום ת"א) 54951-07-17 מדינת ישראל נ' פיכטירב (נבו 04.01.2021)

הנאשם הורשע במסגרת התיק העיקרי בביצוע עבירות גניבה של אופניים. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נוכח שיקולי שיקום משמעותיים, הוארך מאסרו המותנה של הנאשם.

19. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

התכנון שקדם לביצוע העבירה: קדמו לעבירה תכנון חשיבה והכנה: הנאשם נעזר לצורך התוכנית העבריינית באישה אחרת, בעזרתה ניסה למסך את ניסיון הגניבה וערבב בין אותם מוצרים אשר ביקש לגנוב, לבין המוצרים ה"לגיטימיים", עליהם שילמה אותה אחרת.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה: במקרה זה כתב האישום לא מלמד אם הפריטים שאותם גנב הנאשם הוחזרו לבעליהם המקורי. על פי עובדות כתב האישום הנאשם עזב את הסופר לאחר שדחף ואיים על המאבטח. גם ניסוח התייחסותו של הנאשם במסגרת התסקיר מלמדים על כך שהנאשם "לקח עגלה מלאה במוצרי מזון". בכל מקרה אין מדובר בנזק כלכלי רב.

במקרה זה, הנזק לא מוצא ביטוי רק בביצוע גניבת המוצרים שלעיל, שהרי הנאשם אף דחף את המאבטח בחוזקה באמצעות ידיו ואיים עליו באיום קשים תוך שהציג בפניו מצג אשר לפיו עתיד לשלף דבר מה מכיסו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה: בדומה לתיק העיקרי גם במקרה זה, נראה כי מדובר במניע כלכלי שעניינו הפקת רווח מהיר וקל מהמעשים.

20. בהתאם לאמור, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

21. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 6 הרשעות בעבירות רכוש אלימות. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2018, במסגרתה נדון ל-35 חודשי מאסר בגין עבירות גניבה, התפרצות למקום מגורים/תפילה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש והחזקת סכין. כנגד הנאשם עומד ותלוי מאסר מותנה בר הפעלה בן 8 חודשים.

נטילת אחריות הנאשם על מעשיו: הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, יש בה משום הקלה לקורבנות העבירות אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, נלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי יקר. בענייננו, הנאשם הודה במעשיו גם בפני שירות המבחן, אך ההתרשמות שהתקבלה היא כי הנאשם נוטה להציג עצמו כקורבן ואף טוען ללגיטימיות מעשיו בשל נסיבות חייו. שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם ליטול אחריות מלאה על מעשיו.

ניסיונות חזרה למוטב: הנאשם שב ופוגע ברכוש הציבור בצל התמכרותו לסמים מסוכנים. הנאשם ביצע את העבירות שבתיק העיקרי עת בה שולב במסגרת בית-המשפט הקהילתי.

22. אשר להעדפת שיקולי ההרתעה על פני שיקולי שיקום בעבירות ההתפרצות, יפים דברי בית-המשפט העליון ברע"פ 7658/18 אורן זוהר נ' מדינת ישראל (נבו 01.11.2018):

"בעבירות ההתפרצות יש חומרה יתירה לנוכח הפגיעה בפרטיותו ובערעור ביטחונו האישי של קורבן העבירה, ולא אחת עמד בית משפט זה על החומרה שבעבירה זו ועל ההלימה העונשית הראויה לנוכח כך ... על אף חשיבותם הרבה של שיקולי שיקום, הם אינם חזות הכול, ולצידם ניצבים שיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור"

23. בשקלול מכלול הנסיבות, ותוך מתן משקל להודאת הנאשם, למול עברו המכביד, סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש אשר נמצא באמצע המתחמים שנקבעו לעיל.
24. בטרם יוכרע העונש הסופי של הנאשם, יש להדגיש כי אין המדובר בחישוב אריתמטי, ודוק, יפים לעניין זה דברי בית-המשפט העליון בע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 08.06.2015):
".... אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב." דברים אלה מוצאים ביטוי גם במסגרת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, אשר משאיר שיקול דעת לבית-המשפט בין אם "להרכיב" את העונש הכולל לכלל האירועים הנדונים, בנפרד מכל מתחם, תוך ציון מידת חפיפה והצטברות, או שמא לגזור עונש אחיד לכל האירועים, מבלי לבצע פעולה אריתמטית אחרונה זו. סבורני כי הדרך השנייה היא הדרך המתאימה יותר למקרה שבפניי.
- סוף דבר
25. נוכח האמור, אני דן את הנאשם 2 לעונשים הבאים:
א. 21 חודשי מאסר בפועל.
- אני מפעיל את העונש המותנה של חודשי 8 מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ (מח' נצרת) 4780-06-17, באופן בו מחציתו יופעל במצטבר לעונש המאסר, ומחציתו בחופף לו.
- למען הסר ספק, בסך הכול ירצה הנאשם 25 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת רכוש או אלימות מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת רכוש או אלימות מסוג עוון, למעט עבירת החזקת רכוש חשוד כגנוב.
- ד. קנס כספי בסך 4000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.
- ה. הנאשם יפצה את המתלון (ע"ת 2 בת"פ 8832-10-23) בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.12.2024 ובהמשך, כל 01 לחודש שלאחריו. המאשימה תמסור פרטי המתלון במזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים מהיום.
- אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.
- את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.
 - תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.
- תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ד, 29 ספטמבר 2024, בנוכחות הצדדים.